

תת"ע 4505/12/16 - מדינת ישראל נגד שאול מישען

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 4505-12-16 ישראל נ' שאול מישען
בפני כבוד השופט אלון אופיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שאול מישען

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירה בניגוד לתקנה 22(א) בתקנות התעבורה למשמעותה חציית צומת כאשר בכיוון נסיעת הנאשם דולק אור אדום ברמזור.

מטעם המדינה העיד עד אחד - רס"מ צמושניוק דימה אשר הגיש כראייה את נסיבות האירוע כפי שתועד על ידו בת/1.

מטעם הנאשם, אשר בחר להעיד בעצמו, העיד מר אודי גרייצר אשר היה נוסע ברכבו של הנאשם עת התרחש האירוע נשוא כתב האישום.

אין חולק כי האירוע המתואר בכתב האישום התרחש ביום 25.8.16 בסמוך לשעה 23:45 עת נהג הנאשם ברכב פרטי לבן ברחוב שדרות בן גוריון, צומת מרפאות חוץ "סורוקה" בעיר באר-שבע.

בהתאם לעדות השוטר אשר נסע לדבריו במרחק של כ-50 מטר מהנאשם שנסע לפניו בשדרות בן גוריון, ראה הוא את הנאשם נכנס לרחוב רגר זאת כאשר בכיוון נסיעתו דולק אור אדום ברמזור.

בחקירתו הנגדית, הדגיש השוטר כי נסיעת הנאשם הייתה רציפה בפנייה משד' בן גוריון לרחוב רגר.

מהמסמך ת/1 עולה כי ברכבו של הנאשם היו שני נוסעים נוספים - מר אודי גרייצר ומר בועז מגידש.

הנאשם אשר קיבל הסבר מלא מבית המשפט באשר לאופן ניהול המשפט ויכולתו לחקור בחקירה נגדית את השוטר

בכל שאלה שיבחר, בחר לשאול את השוטר שאלה אחת בלבד שאין לה כל קשר לטענה המרכזית נגדו - חציית צומת בחסות אור אדום.

מיד לאחר שאלה זו, הודיע הנאשם כי אין לו שאלות נוספות לעד ובכך נותרה עדותו של ע.ת.1 הנשענת על המסמך ת/1 לעדות שלא נמצאו בה כל סתירות או אי דיוקים.

ע.ת.1 מתאר כיצד הוא רואה לנגד עיניו את הנאשם חוצה צומת בחסות אור אדום בנסיעה רציפה אגב ביצוע פנייה לרחוב גר.

הנאשם בעדותו הראשית טען כי הגיע לצומת הרלוונטית לתיק ועצר שם עצירה מלאה עד שקיבל אור ירוק לצורך תחילת הנסיעה.

לאחר שנכנס לצומת בירוק שמע לאחר מספר שניות קריאה במערכת כריזה לעצור.

בתשובה לשאלת התובע בחקירה נגדית אישר הנאשם כי 20 או 30 מטר לאחר שעבר את הצומת הורה לו השוטר לעצור (עמוד 4 שורה 14).

הנאשם טען בתוקף כי טענת השוטר לפיה היה בנסיעה אינה נכונה. לטענתו הוא בוודאות עצר את רכבו והחל בנסיעה רק כאשר קיבל אור ירוק.

לתמיכה בגרסתו בחר הנאשם להביא עד אחד בלבד.

עד נוסף שהיה ברכבו (מר מגדיש בועז) לא הובא לעדות מטעמו.

ע.ה.1, מר אודי גרייצר, מסר גרסה שונה מהותית מגרסת הנאשם בפני.

בעוד הנאשם טען לעצירה מלאה בצומת והמתנה לירוק, טען העד מטעמו:

לשאלה - " האם עדותך היא שכאשר התקרבתם לצומת האור היה ירוק והמשכתם בנסיעה רציפה כאשר האור הוא ירוק?"

השיב העד מפורשות - "כן. לפי מה שאני זוכר כך זה היה" (עמוד 5 שורה 5)

כאשר בית המשפט הסביר לעד כי עדותו סותרת את גרסת הנאשם החד משמעית לפיה עצר בצומת והמתין לאור ירוק, השיב העד כי: **"אני לא זוכר בדיוק איך זה היה. אני רק זוכר שעברנו בירוק ובצומת השני, רק אז השוטר אמר לנו לעצור ואנחנו עצרנו."**

למעשה המדובר בשינוי עדות מהותי של העד, שכן בתשובה לשאלה הראשונה השיב כי הוא זוכר את האירוע ויודע

לתאר כיצד בנסיעה רציפה חצה הנאשם צומת באור ירוק, אך לאחר שהוסבר לו כי העדות אינה תואמת את עדות הנאשם עצמו, שינה גרסתו לעדות לפיה אינו זוכר בדיוק איך התרחש האירוע למעט המעבר באור ירוק.

לאחר שהשמיעו הצדדים סיכומיהם, ביקש הנאשם את בית המשפט לזכותו מאחר ולא עבר צומת בחסות אור אדום.

אין לי ספק כי הנאשם אכן מאמין בחפותו ויתכן שלא הבחין כי חצה צומת בחסות אור אדום כפי שראה השוטרי. בשל חוסר תשומת ליבו הרגעי, משוכנע הנאשם עד לרגע זה כי לא ביצע עבירה.

אלא שהראיות שהציגה המדינה מוכיחות חד משמעית אחרת.

שוטרי אשר נסע במרחק קצר מאד מאחורי הנאשם ראה לנגד עיניו את הנאשם חוצה צומת כאשר בכיוון נסיעתו דולק אור אדום, וזאת בנסיעה רציפה בצומת מואר.

ע.ת 1 מורה, לאחר נסיעה קצרה של 20 עד 30 מטר, לנאשם לעצור, מה שאכן מעיד על מרחק קצר בין השוטרי לנאשם עת בוצעה העבירה.

עדות הנאשם לפיה עצר בצומת אינה עולה בקנה אחד עם עדות השוטרי ואף לא עם עדות הראשונית של העד אשר העיד מטעמו.

לעומת עדות השוטרי אשר נותרה ללא כל סתירה, הציג הנאשם עדות שאינה תואמת את העדות שמסר העד מטעמו.

אם לא די בכך, הרי שאף שהיה בידי הנאשם להביא עד נוסף מטעמו, בחר הוא להביא לעדות עד אחד בלבד, מה שמחליש את גרסתו עוד יותר.

מאחר ועדותו של השוטרי נותרה יציבה לחלוטין, אמינה בעיני וללא כל אינדיקציה לאי אמירת אמת, ומאחר ומולה ניצבת גירסת הגנה שאינה נתמכת בכל עדות מעבר לעדות אחת הגורסת לנסיבות שונות מאלה שהציג הנאשם ביחס לדרך חציית הצומת, אני מחליט לאמץ את עמדת המדינה, הגם שהמדובר בעדות יחידה (והזהרתי עצמי באשר לעובדה זו).

שוכנעתי מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

אני מחליט להרשיע את הנאשם בביצוע העבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ח ניסן תשע"ז, 24 אפריל 2017, במעמד הצדדים